

Zalim Yandı

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli kardeşlerim,

Sürücü ehliyeti alacak bir insan, açık alanda sınanır. Buna 'ehliyet sınavı' deniyor. Sınavın aşamalarından olarak, arabanın zorca gireceği bir yere park etmesi, rampada durup kalkması, geriye doğru sürmesi sürücü adayından isteniyor. Ehliyet talep eden ve sınava giren kişinin, ondan istenenlere karşı "aklınızı mı yediniz, şurada geniş yol var, orada rahat rahat süreyim işte" dediği görülmemiştir. O belki ömrü boyunca daracık yere hiç araba park etmeyecektir ama sınav müfettişleri, onun ehliyeti alabilmesi için iki duba arasına park edebildiğini görmek isterler.

İtiraz eden ve o kadar dar yolda sınanmayı kabul etmeyen, ehliyet istemediğini de söylemiş olur.

Bu örnek, hayatımıza yüzde yüz oranında benzer. Allah Teâlâ cennetini, ehliyeti olanlara vermektedir. İmanla ölüp dünyadan ayrılmak ehliyet sahibi olmaktır ve bunun için de Rabbimiz, onun huzuruna vardığımızda, dünyadayken rampada durup kalkmayı becerebilmiş, dubaya ve kaldırıma sürtünmeden park edebilmiş, geriye doğru sürebilmiş olarak (zorluklarla sınanıp onları atlatabilerek) cennete girmeyi hak etmemizi istemektedir.

Bu örnek aynı zamanda, zulüm denen şeyin cennete tam manasıyla engel olmasını da anlatmaktadır. Dağlar gibi sevap kazanmış olmaya rağmen cennetten önce cehennemde girmek böyle gerçekleşebilir ancak. Kesin olarak söyleyebiliriz ki cennete, zulmetmeyenler girebilecektir. Zalim, cenneti göremez. Allah Teâlâ zalime, zulmünün bedeli giderilinceye kadar, cennetin kapılarını kapatmıştır. Giderilemez zulümlerden mesela şirke bulaşmak veya nesillerin imanı ile oynamak gibi bir yanlış varsa o zaman cehennemde ebedî kalmak söz konusudur.

Ehliyet imtihanına katılacak insan nasıl ki adeta gereksiz denebilecek zorluklarla karşılaştırılmaktadır, Allah da bu dünyayı karşımıza 'uyuz' edecek işlerin, parazit komşuların, tersliklerin, akraba mı akrep mi belli olmayan tiplerin çıkacağı sahnelerle doldurmuştur. Çünkü kişi ehliyet istemektedir; cennete girme ehliyeti. Allah hiçbir kuluna, "madem cenneti istiyor, gir şu camiye ve dışarı çıkma, orada ölürsün, direkt cennete gidersin" şeklinde bedava bir cennet teklifi sunmamıştır.

Bunun içindir ki kâinatın efendisi (sallallahu aleyhi ve sellem), vefatının yaklaştığını anladığı zaman ashabı arasında bulunduğu esnada, "kimsenin bende hakkı var mı, gelsin benden hakkını alsın" buyurmuş ve o bile ehliyet sınavında hata etmiş olmaktan korkmuştu. Biri elini kaldırıp "bende hakkın var ey Allah'ın Resûlü, günün birinde çubuğunla beni dürtmüştün ve incinmiştim" deyince, Efendimiz aleyhisselam onu yanına çağırdı ve hakkını almasını buyurdu. Üstelik adam, "ama o gün benim gömleğim açıldı ve sen beni çıplakken dürtmüştün" diyerek Peygamber aleyhisselamın gömleğini sıyrmasına sebep oldu.

Sidretü'l-müntehaya kadar ulaşmış bir peygamber, onda hakkının bulunduğunu söyleyen biriyle hemen ve direkt helalleşmek istedi. Çünkü Allah'ın kanunu kesindir:

وَقَدْ حَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

"Zulümle gelen o gün yandı." (Taha suresi, 111. ayet)

İbadetler bile zalimi asla kurtarmaz. Tesettürlü olması, ayda beş-on gün oruç tutması dahi çocuklarına zulmetmesinin günahını bir annenin defterinden silmez. Müslümanlık ve cennet hedefimiz varsa şayet, her birimiz zulüm kelimesiyle bağlantısı bulunan her bir işimizi tespit etmeliyiz. On beş yaşını bitirip (buluğ) Rabbimizin bizi adam kabul ettiği günden son nefesimize kadar insana, hayvana ve

kendimize ettiğimiz zulüm var mıdır; bu tespit edilmeli ve telafisi yoluna hemen gidilmelidir –Allah’ın huzurunda “yüzlerin mosmor kesileceği” gün gelmeden önce.

Yanlış ve yersiz yapılan her şey zulümdür. Allah Teâlâ kâfirleri bu nedenle ‘zalim’ diye anmaktadır kitabında, imanın yerine küfrü koydukları için. Nezaketin yerine kabalığı koymak da zalimlik, merhametin yerine meşakkati getirmekte olduğu gibi. Rabbimiz eşler arasında meveddet ve merhamet yarattığını buyururken eşine söz, tavır, el, sopa ile yanlış hareket sergileyen de zalimdir. Dünyanın adaleti yoktur; bugün birileri kadınları öne çıkarırken yarın erkekleri ön planda tutar ve ‘denge’ denen şey değişir. Mümin bilir ki dünyada gösterdiği tavırların karşılığını ahirette alacağı muhakkak olduğundan, şimdiki tavrı hayati önemdedir. O gün perişan olmamak için bugün dünyadan zulmederek ayrılmamak lazımdır.

Hepimizin bildiği büyük bir kanundur: Allah, kendine ait hakları affetmekte ama kullar arasındaki hesaplaşmaya karışmamaktadır. Alkolik birinin bile -mümin olarak öldüyse- ahirette kurtuluş ümidi %51 denebilir, Allah’ın izniyle. Dünya algısı planında basit bir kul hakkıyla ahirete gideninse bu kadar dahi ümidinden söz edilemez, o en fazla %49 olabilir. Yarı yarıya ümit, Allah’ın dilemesine kalmış demektir ve kul hakkı meselesi de bu kapsama girmez, Allah o işe karışmayacağını haber vermiştir. ‘Bir karış sakallı hacı efendi’ için de bu böyledir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in sakalı mı yoktu, hacı mı değildi ki Rabbinin huzuruna zulümle varmak istemediğini söylemiştir?

Piyasada fiyatların yükseldiğini ve kendisinin müdahale etmesinin gerekliliğini söyleyenlere, “Allah’ın takdiridir, artmış veya azalmıştır. Esnafa müdahale ile zulmedemem, Rabbime zulümle gidemem” buyurmuştur. Çünkü çarşıya gitse ve “fiyatları bu kadar artırmayın” buyursaydı ashabı onun hatırına belki ücretsiz bile dağıtacaklardı ellerindeki malları. Ama onların çoluk çocuğuna da zulmedilmiş olacaktı. Efendimiz aleyhisselam bundan çekindi.

Dünyada artık gecekondular ve kerpiç evlerde oturmuyoruz. Apartmanlarda, plazalardayız. Geniş caddeler, hastaneler, teknoloji, siyasî sistemlerin büyümesi... çok büyük nimetler elimizde bulunuyor ama zulüm artıyor. Zulüm yalnızca kâfirlerin ülkelerimize girerek Filistin’de, Irak’ta, Suriye’de mümin kardeşlerimizi öldürmesi değildir; bu kadarı zaten insanlık sayılmayan türden zulümdür. Ortadoğu’ya gitmeden, kendi evlerimizin ortasında ve doğusunda zulümlerle karşılaşırız. Bunca insanî ve medenî gelişmelerin yaşandığı bir dünyada, zulmün ortalıktan kalkmış ve bu bağlamdaki temel konuların günümüzle alakasız, tarihe ait bazı şeyleri anımsatıyor olması lazımdı; ancak öyle değildir.

Çünkü arabalar var olduğu sürece ehliyet almak isteyenler de olacak ve muhakkak herkes sınanacaktır. Rabbimiz, kimin Müslüman olarak insan hakkına bulaşmadan huzuruna geldiğini görmek istemektedir. Bu nedenle hayatı gözümüzün içine soka soka yaşatmaktadır, modern apartmanlar ve geniş otobanlarda ömür geçiriyor olsak bile. Allah Teâlâ imtihan etmeyi murat ettikten sonra bunun dönüşü veya alternatifi yoktur.

Namaza dikkat ettiği gibi zulme dikkat etmeyen bir müminin ahirette kurtuluş ümidi %49’un üzerine asla çıkamaz ki bu oran esasen kayıp anlamına gelir. Sadakalar, namazlar, hayırlar insanı kurtarır ama kul hakkı yoksa. Kul hakkı varsa o sadakalar, namazlar ve hayırlar hakkı yenen kimseye verilir, sonuçta insan sevapsız hâlde cehennemin kapısında kalakalır. Nihayetinde ahirete bir şeylerle gitmek lazımdı ve o şeyleri karşısındakine vermiş oldu mümin; elde kaldı sıfır.

En büyük zulüm, insanın kendine ettiği zulümdür. Cennet için yaratılmış bedeni cehenneme hazırlamak büyük bir zulümdür. Kâfirin zalim olması bu nedenledir.

Büyük bir zulüm piyasası da para-mal üzerindendir. Kuruşuna varıncaya kadar mal meydanı, zulüm meydanıdır. Mal ilişkisi olan her ilişkide zulüm ihtimali de olur.

Bedenlerimiz zulüm için muhtemel konuların başında gelir. Ezme, vurma, kırma...

Onurlarımız da zulmün birer meselesi hâline gelebilir. Gıybet, insan onurunu zedelediği için haramdır. Birine küfreden kıyamet gününde bu nedenle çok pişman olacaktır, iftira edenin kıyamette azap görecektir bundandır. Tweet atarak bir insanın onuruyla oynayan, insan haysiyetine hakaret ettiğinden ahirette yanacaktır. Bu hükmü kolaylıkla çıkarabiliyoruz çünkü her ne kadar Peygamber aleyhisselam zamanında Twitter yoktuysa da insan onuru, şahsiyet, şeref o zaman dahi var olan şeylerdi. Kur'an-ı Kerim, şerefli bir kadına iftira eden kimsenin şahitliğini kabul etmemeyi buyuran ayetlerini indirmişti. 'Altı üstü bir tweet', sadece bu dünyada öyledir; ahirette bir hesaplaşma arenasına dönüşen büyük mesele hâline gelecektir.

O kadar ki hayvanlar bile bu hak trafiğinde bulundukları için, onlara gösterilen haksızlık ve işkence, Allah muhafaza buyursun, ayet-i kerimenin "yandı" buyurmasının kapsamına girecektir. Bizzat Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, bir kedi sebebiyle cehenneme girecek kadını haber vermektedir. Yanma sebebi: Kedi. Gelinine eziyet etmek, kocasıyla ayrılmalarına sebep olmak... daha bunlara sıra gelmeden, bir kediye eziyet etmek nedeniyle cehenneme atılmak...

Allah Teâlâ kıyamet gününde hiçbir kul hakkına -hukuk ifadesiyle- resen müdahale etmeyecektir. Firavun gibi ilahlık taslayacak denli çığırda çıkmış birine bile peygamberini gönderirken onunla yumuşak konuşmasını, belki yola geleceğini buyurmasına rağmen bu uçsuz bucaksız rahmetini, kul hakkı ile huzuruna gelenler için kullanmayacaktır.

Hayvanlar, cennet veya cehennemle ilgili bir işleri olmadığı hâlde insanlarla yaşadıkları hukukun muhasebe edilmesi için diriltilecekler ve sonra toprak olacaklardır. Bir insanın durup dururken fare, yılan, koyun ve karıncayla yüzleşmesi ne berbat bir durumdur. Dünyada hiç işi yokken ve zararlarını görmüyorken yılan avına çıkıp katlettiği yılanlarla ahirette hesaplaşmak zorunda kalan insanın ne acı akıbeti vardır. Bunların insanın karşısına çıkmaması için tek çare, hakkına girilen kişi/mahlûk ile dünyada ne yapıp edip helalleşmektir.

Boyu kısa, saçı kıvrıkcık, burnu uzun, gözleri çekik, konuşması kekeme, yürüyüşü aksak, babası fakir, ayakkabısı yırtık, filan okul mezunu değil, biriyle evlenemedi, mağlup oldu... diye -velev kâfir olsun- insanın onuruna hakaret etmek zulümdür, dosyası ahirete taşınacak işlerdendir. Çaresi tek ve kesin olarak helalleşmektir.

İki insanın bir araya geldiği her ortam için kul hakkı ihtimali güçlenerek söz konusu olabilir. Dolayısıyla dostluk veya iş amacıyla beraber olunan durumlardan çok daha fazlasıyla eşler arasında kul hakkı dosyasına dikkat edilmek zorundadır. Mahşerde binlerce sene beklemenin sebebi hâline gelebilir, eşler arasında yaşanmış zulümlerin muhasebesi. Elli sene beraber geçirilmiş hayatın o denli uzun görülecek çoklukta hesap ihtimali olabilir. Kul hakkı dendiğinde anlaşılacak tek konu 'komşunun bahçesinden izinsiz koparılmış bir parça dal' olmaktan çıkarılıp zulüm ve zalim mefhumlarını geniş biçimde anladığımızda, hayata bakışımız da değişir. Bir babanın çocukları arasında ayırım gözetmesi, birini sert tavırla çağırarak incitmesine varıncaya kadar, zulüm çeşitlerindendir. Kur'an-ı Kerim, bir peygamberin çocuğuna hitabını ayet-i kerimede geçirmek yoluyla müminlerin evlatlarına nasıl hitap edeceklerini öğretmiştir: "Yavrucuğum." (Lokman suresi, 17. ayet)

Bizim 'zulüm' olarak belirlediklerimiz kendimizce kaba ayarlamalarla tayin ettiklerimizdir ancak kul hakkı kapsamına giren nice zulüm vardır ki Allah Teâlâ'nın insanlar arasında tayin ettiği ince ayarlı hükümlerin sonucudur. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, eşlerin birbirlerinin iyiliklerini unutmalarını nankörlük olarak tanımlamıştır ki bu dahi zulümdür. Hocanın, başka bir hocanın aleyhinde konuşarak diğerinin hocalığını ve şahsiyetini yıpratması pekâlâ zulümdür.

Hassas noktamızı tespit edelim: İnsanlar Allah'ın şeriatına iman etmediklerinden zulmediyor, sözünü sakınmıyor, elini kontrol edemiyor, ayağına engel olamıyor, kibirlerinden veya hasetlerinden hırçınlaşıyor hatta tövbe etmeyi kendilerine yakıştıramadıklarından ("gidip ondan mı özür

dileyeceğim şimdi bir de...”) ahirete öyle gidiyor olabilirler... Allah Teâlâ zulmedilmesini bunca sevmiyorken niçin her zulüm sahibinin hemen gökten başına yıldırım düşmüyor peki? Resûlullah aleyhisselam, bu sorunun cevabındaki mantığı açıklamaktadır: *“Allah zalimin ipini uzatır ama zalimi unutmaz.”*

Öyleyse ey Müslüman, unutma: Senin Allah’ın zulmü ve zalimi unutmuyor.

Bir şeyi daha unutma: Kullar arasında temas yaklaştıkça zulüm ihtimalinin oranı da artar. İstanbul’da oturduğun yerden Endonezya’daki birine zulmetme ihtimalin düşüktür ama yakınlarında bulunanlar, mesela akrabalık kümesi, zulmün ilk aranacağı alandır. Akrabalar birbirine daha fazla zulmedebilir çünkü daha fazla muhatap olma ve temas söz konusudur. Zulüm riski alanları belirlenirken akrabalık ilk sırada incelenmelidir. Akrabalığın da kendi içinde, yakınlık derecesi artan makamlarına artışta olduğu kadar dikkat artırılacaktır.

Çocukları arasında kız-erkek ayrımı gözeten zalimdir, kıyamet gününde hesabı görüleceklerdendir. Hayattayken evlatları arasında malını-mülkünü haksızca dağıtan zalimdir, kıyamet gününde işi bitmiş demektir. Evlilik vakti gelmiş kızına, onu sırf zengin damat beklemekten ötürü evlendirmeksizin zulme maruz bırakan ebeveyn zalimdir.

‘Zalim’ damgasının vurulması için insanın illa Hitler’in ordusunda asker olması gerekmez. Ahirette, zulmedenlerin ümitleri yoktur; kimse kimseyi kurtaramayacağı gibi zulme şefaathane söz konusu olamayacaktır, sadece helallik alınabilecek veya alınamayacaktır. Şehitler bile kul hakkıyla dirilmişlerse hesapları görülmeden, hak sahipleriyle helalleşmeden ayaklarını hiçbir yere kımıldatamayacaklardır.

Hangi çeşidi olursa olsun zulüm, Allah için yapılmış ve kıyamet gününde sevaba dönüşmesi umulan şeylere karşı cellatlığı vardır. Zulüm namaz tüketir, oruç eritir, verilen sadakaları yer, yedirilen iftarları mahveder. İnsanın heybesinde bir çeşit kanserdir zulüm. Pehlivan gibi bildiklerimizi ufak bir kanser virüsü nasıl yatağa seriyor ve tanınmayacak hâle getiriyorsa dipdiri sevaplar ve halis niyetlerle yerine getirilmiş iyilikler de diğer taraftan yapılan zulümler sebebiyle eriyecektir.

Zulmetmek veya zulme sebep olmak, Allah katında aynı şeylerdir. Baltayı eline alıp yıkmakla baltayı birinin eline verip yıkılmasını izlemek birbirinden farksızdır. Allah’ın şeriatına düşmanlığını bildiğin birine oy vermek, onu parayla veya sözle desteklemek de bizzat sonuçlarda beraberlik anlamına gelir.

Öğretilmesi gereken din konularını gizleyen, zalimdir. Kıyamet günü ağzına gem vurulmuş olarak diriltilecektir ve hafız ya da hacı olmak da kurtaramayacaktır. Hayat ve hayatı etkileyen her iş nerede bulunuyorsa zulmün ihtimali de oradadır.

Kitabımız Kur’an, Resûlullah’ın hadisleri ve Ebu Hanife’nin rahlesine oturarak dinimizi öğrenmemiz bize şunu düşündürmektedir: Reklamcı ve medyacı insanlar yaptıkları sebebiyle cenneti zor görecektir kimselerdir. Henüz sünnet olmamış çocuklara cinsellik dolu materyalleri aşılamak ve televizyon ekranlarından şehrin tabelalarına kadar her yeri bu tür reklamlarla dolduran ve bir tişörtün reklâmını yapmak için kadının tüm organlarını serapa ortaya seren söz konusu kitle, iki-üç değil koca koca nesillere fuhşiyat zehrini sunmaları gerçeğiyle nasıl yüzleşebileceklerdir? Daha sünnet bile olacak yaşa gelmemiş çocukların aşk masalları yaşamalarına kim sebep oldu? Bunlar zulüm değilse nedir?

Zaten insanların incecik bağlarla dine bağlı oldukları bir ortamda din üzerinden kendi evhamlarını insanlara aktaran, mezhepler arası huzursuzluk çıkaran, âlimler arasında bölücülük yapan, Allah’ın dostlarını fitne ile bölüp ayırtıran ve dolayısıyla Müslümanlar’ın dinle bağlarını biraz daha zayıflatan kimsenin yaptığı topluma karşı zulümdür. Zulümle gelen de kıyamet günü yanacaktır.

Resûlullah aleyhisselam, başkasının arazisini bir karış bile işgal eden kişi hakkında, *“Allah yerin yedi katına kadar olan kısmı onun boynuna dolayacaktır”* buyurmaktadır. Kaç bin kilometreden söz

ediliyorsa artık, o kadarını o kişinin omuzlarına yükleyecektir. Kıyamette hiçbir şey israf edilmeyecek, boşa geçmeyecek ve karşılığını bulacaktır. Ne yapıp edip ahirete zulüm hesabı olmaksızın gitmek lazımdır.

Zulmetmek direkt olabildiği gibi dolaylı eylem de olabilir. Bunun için konuya şu parolayla yaklaşmalı ve hem kendimize hem etrafımıza böylece telkin etmelidir: Zulmetme, zulme rıza gösterme, zalime yardım etme. Müslüman, ensesi geniş ve pısırik olmayacağı gibi çocuklarına da böyle bir izlenim vermemeli, hayat yolunda öğrettiklerine dikkat etmelidir. “Babam bütün servetini akrabalarına dağıtacak kadar cömertti ama kazara elindeki simide izinsiz uzanılsa kıyameti koparırdı” diye bilmelidirler. Zulme destek olmak, kıyamet gününde -Firavun olmadığı hâlde- Firavun ile beraber dirilmek anlamına gelir.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, ümmetinin fertlerinde bir kalite istemekte ve zulme karşı dik durma becerisini görmeyi dilemektedir: *“Ümmetimin zalime, ‘yaptığın zulümdür’ demeye cesaret edemediğini gördüğün gün ümmetimin işi bitmiştir.”* Yağmurlarımızın azalması, malımızda bereket olmaması, ailemizde huzur kalmaması, çok trafik kazası yaşanması veya bela olarak gördüğümüz başka her şey için sebebi bu noktada aramak isabetli olacaktır. Bunların hepsinin sebeplerinin manevî boyutu incelendiğinde Resûlullah aleyhisselamın uyarılarının kulak ardı edildiğini görürüz.

Efendimiz aleyhisselam, *“İnsanlar zalimi gözleriyle görüp ‘buna izin vermeyiz, bu zulmü yapamazsın’ demedikleri zaman Allah o toplumun hepsine azap eder”* buyurmaktadır. Elinde tesbihiyle sabahlara kadar zikir çeken nenelerimiz ve rahlesinin başında Kur’an okumakla vaktini geçiren dedelerimiz de toplumun içinde bulundukları hâlde afetler hepimizi bu yüzden bulmuştur. Annesini ezip geçen bir genç ile arkadaşlık eden çocuğunu engellemeyen bir baba da o ezilen annenin zalimleri arasındadır. Çünkü gençler, sözelimi uyuşturucu kullanmalarını anne-babaları gördüğünde çok rahatsız olacaklarını düşündükleri gibi annesini üzmüş bir arkadaşlarıyla ahbaplık ettikleri için de onlardan aynı tepkiyi göreceklerini düşünmelidirler.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.